

Tại Sao *Ơn Gọi Tu Trì* Lại Suy Giảm?

Có lẽ là vì tình trạng ly thân ly dị, vì nạn ngừa thai, phá thai, vì các gia đình càng ngày càng sanh ít con, vì chủ nghĩa tiêu thụ, vì người trẻ ngày hôm nay quá bận bịu với việc học hành, lo cho nghề nghiệp, coi thường việc dự lễ, không chăm lo cho đời sống tâm linh... Nhưng ngoài những lý do vừa nêu ra, tôi nghĩ còn có thêm ba lý do đã và đang khiến cho ơn gọi tu trì bị suy giảm nặng nề.

Thứ nhất, vì những gương mù gương xấu từ hàng giáo sĩ và tu sĩ. Nó không chỉ là những vụ bê bối, những vụ tai tiếng, những vụ kiện tụng... liên quan đến vấn đề ngược đãi và lạm dụng tình dục, nhưng nó còn là những thái độ sống thiếu khiêm tốn, thiếu đạo đức, thiếu khôn ngoan, thiếu lịch sự, thiếu nhân bản và thiếu bác ái của hàng giáo sĩ và tu sĩ. Bạn cứ nghĩ thử mà xem, nếu một bạn trẻ tiếp xúc với một linh mục hay một tu sĩ, mà chúng thấy những vị này tính tình kiêu căng, nóng nảy, độc quyền độc đoán, chỉ biết lo hưởng thụ, hoặc tệ hơn nữa nghiện ngập cờ bạc, say sưa rượu chè, cá độ... thì bạn trẻ đó có muốn đi tu không? Khó lắm!

Thứ hai, vì thiếu sự cầu nguyện, cố võ và nâng đỡ cho ơn gọi tu trì. Nhiều phụ huynh, nếu không muốn nói là đa số, ao ước, cầu nguyện cho con cái, cháu chắt của họ được học hành giỏi giang thành tài, trở thành bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, luật sư... chứ ít có ai cầu nguyện cho con cái cho cháu chắt của mình làm khất sĩ, tu sĩ hay giáo sĩ cả! Mời bạn nghĩ thử xem:

- Bạn có bao giờ cầu nguyện một cách chân thành, xin cho con cái hay cháu chắt của bạn nhận ra ơn gọi, và can đảm bước theo chân Chúa trong đời tu trì không?
- Có bao nhiêu lần bạn đã động viên, khuyến khích, con cái hay cháu chắt của mình suy nghĩ, ghi danh tham gia vào những buổi tìm hiểu ơn gọi do các dòng tu hay địa phận tổ chức hàng năm?
- Bạn có lòng yêu mến ơn gọi, quảng đại phụ giúp với Giáo Hội và các dòng tu về mặt tài chánh trong việc đào tạo, huấn luyện chủng sinh và tu sĩ không?

Tôi nói thật, nếu chúng mình không động viên, khuyến khích, không cầu nguyện, không có lòng yêu mến ơn gọi, không giúp đỡ cho các chủng viện và các dòng tu... thì làm sao mà có ơn gọi đi tu được? Bạn đồng ý không?

Thứ ba, vì thiếu sự cảm thông và nâng đỡ cho ơn gọi tu trì. Một người trẻ đang có ý hướng đi tu, đang suy nghĩ và cầu nguyện về ơn gọi tu trì, nhưng thỉnh thoảng, nó lại nghe cha mẹ phê bình chỉ trích cha Phêrô giảng dở, cha Dominic lười

biếng không chịu ngồi toà giải tội, cha Giuse chỉ mê đưa hình khoe khoang trên FB, thầy Paul thích uống rượu mạnh, sơ Maria thì hay nhăn nhó, cau có... thì bạn nghĩ thử xem, nó có dám đi tu không vậy? Làm sao mà dám? Đời tu đã gặp nhiều khó khăn thử thách rồi, mà bây giờ lại còn bị bàn dân thiên hạ, bị những con chiên bôn đạo, những người mình phục vụ, chăm sóc... đem mình ra mổ như mổ gà, mổ heo như vậy, thì thà nó lấy vợ, để một mình vợ nó mổ thôi, còn đỡ đau hơn là để cho bá tánh mổ tứ tán như vậy! Bạn thấy đúng không?

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy anh em hãy XIN chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Người về” (Lc 10:2). Bạn thân mến, từ ngàn xưa, Chúa đã biết tình trạng thiếu thôn linh mục sẽ xảy ra, và tôi nghĩ, Ngài cũng muốn để cho tình trạng thiếu thôn linh mục này xảy ra đều đều như vậy trong mọi thời đại, để tôi, để bạn và để cho tất cả mọi Kitô Hữu, cảm nghiệm được sự cần thiết, và tầm quan trọng của việc cầu nguyện cho ơn gọi đi tu làm linh mục và làm tu sĩ. Nếu bạn đồng ý với tôi như vậy, thì tôi xin bạn cùng với tôi hãy siêng năng và nỗ lực hơn, trong việc *XIN chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Người* về bằng cách:

- Tham dự Thánh Lễ và những giờ Cầu Thánh Thể trong mỗi ngày thứ năm, để cầu nguyện cho ơn gọi. Xin Chúa hướng dẫn và soi sáng cho các bạn trẻ, nhất là cho con cháu của bạn nhận ra được ơn gọi mà Chúa muốn chúng đi theo.
- Mạnh dạn khuyến khích, động viên con cháu của mình, và tạo điều kiện để chúng ghi danh tham dự những ngày tìm hiểu về ơn gọi, do các nhà dòng hay các chủng viện tổ chức.
- Tránh hết sức để không tham gia vào những buổi trò chuyện, mà ở đó, người ta đang phê bình, chỉ trích hay chống báng, hoặc mạ lỵ, nói hành nói xấu các Giám Mục, linh mục, và tu sĩ.
- Tích cực tham gia vào những Hội Bảo Trợ của các dòng tu, của các địa phận, đóng góp bằng lời cầu nguyện, bằng những việc thiện nguyện, và bằng tài chánh để cho con cháu bạn thấy rằng bạn là người ủng hộ hết mình và yêu mến ơn thiên triệu.

Tôi tin chắc rằng, nếu mọi Kitô hữu cố gắng làm những việc trên, thì ơn gọi đi tu làm linh mục, ơn gọi làm tu sĩ sẽ càng ngày càng phát triển và sẽ có nhiều linh mục, tu sĩ sống khiêm nhường, đạo đức, thánh thiện hơn. Amen.

There are numerous answers to this question; separation and divorce, contraception, abortion, families are having fewer babies, problems with consumerism, young people today are too busy with studying, too focused on their careers, and they belittle the importance of attending Mass. However, apart from the above reasons, there are three more reasons that I think have been and are continuing to aid the decline of vocations to the priesthood and religious life.

First, it is because of the bad role model generated by the clergy and religious men and women. It is not simply because of the defamation, scandal, lawsuits, mistreatment and sexual abuse, but it is also the lack of humility in the attitude of life, the lack in morals, and the lack of human development and charity among the clergy and religious. Let's think about it: if a young person comes into contact with a priest or a religious, he/she learns that some of these people are arrogant, impatient, authoritative, and worse yet, they are addicted to gambling, drinking, and bookmaking. Do you think that the young person would want to enter religious life? It would be extremely surprising if they did!

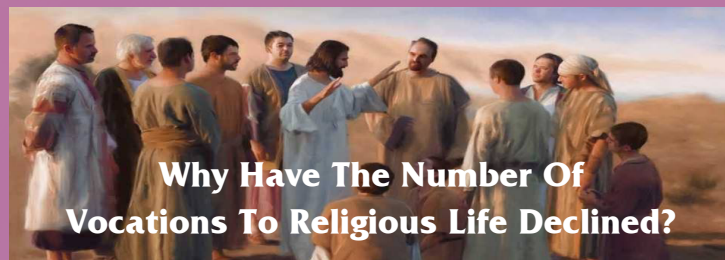
Second, it is a lack of prayer, encouragement and support for vocations to consecrated life. Many parents, if not the majority, long for and pray for their children and grandchildren to excel in their studies so that they can become doctors, dentists, pharmacists, or lawyers, but very few are praying for their children and grandchildren to become mendicants, religious or priests! Please think about it:

- How many parents are praying for their children to acknowledge their own vocation, and courageously follow the Lord's footsteps in religious life?
- How many people encourage and advocate for their children or grandchildren to reflect and sign up for a Come and See event organized by religious orders or dioceses?
- Furthermore, how many people have a love for religious vocations and are generous in supporting the Church and religious orders' financially for the formation programs that form and train seminarians and religious?

Truthfully, if your children and grandchildren are not fostered and encouraged to have an appreciation for religious vocations, and they do not love and respect priests and consecrated religious, then how are we going to have vocations to the priesthood and religious life? Agree?

Third, it is a lack of empathy and support for religious life. Imagine a young person who is currently discerning and praying for a religious vocation. Every so often, they hear their parents and parents' friends at church gossiping, criticizing Father Peter's homily, saying Father Dominic is so lazy and refuses to hear confessions. Father Joseph loves posting his pictures on Facebook. Brother Paul loves strong liquor and cigarettes; Sister Maria is often cynical and negative. Would this young person have the courage to pursue religious life? How could they? Religious men and women have already encountered many difficulties and challenges in their daily lives, yet they are still being tackled, attacked by society, parishioners, and people whom they love and serve. These people harshly judge religious men and women. Wouldn't it be better for the young person to pursue married life and only allow their spouses to dissect their every move rather than the entire community? Don't you agree?

"The harvest is abundant, but the laborers are few; so ASK the master of the harvest to send out laborers for his harvest" (Lk 10:2). My dear friends, from ancient times, the Lord was aware that the shortage of priests would happen, therefore I believe, He allows the shortage of priests, so that all Christians, including us, could experience the necessity and importance of praying for vocations to the priesthood and religious life. If you agree with me, then I urge you to be attentive and more diligent in *ASKING the master of the harvest to send out laborers for His harvest* through the following:

- Attend Mass and Eucharistic Adoration every Thursday to pray for vocations. Ask the Lord to guide and enlighten the heart of young people, especially your grandchildren and children to acknowledge the vocation that God desires for them to follow.
- Fervently encourage your grandchildren and children. Initiate opportunities for them to sign up for a Come and See Day organized by a religious community or seminary.
- Do your best to avoid gatherings or parties in which people criticize, oppose, and slander the Bishops, priests, and consecrated religious.
- Actively participate in a Vocation Sponsored Association of a religious order or diocese. Contribute with prayers, volunteering, and supporting financially so that your grandchildren and children can see that you support and love religious vocations.

I firmly believe that, if you and I try to do what I have just proposed, then vocations to the priesthood and religious life will increase. There will be many priests and consecrated religious who strive daily to live a more humble, pious and virtuous life. Amen.

LM Đaminh Phạm Tĩnh, SDD

www.chatinh.org

www.nhachua.org